

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Først et svar på SF's spørgsmål: Det er Det Radikale Venstres holdning, at boligproblemerne skal løses, og at de skal løses ved et varierende udbud af boliger. Derfor er vi tilfreds med, at andelsboligerne og også ungdomsboligerne indgår i kvoten med den vægt, som de gør.

Til Socialdemokratiet må jeg sige på Det Radikale Venstres vegne, at vi er indstillet på at forhandle om de ting, der er blevet spurgt om, under udvalgsarbejdet, men vi vil ikke på forhånd lægge os fast på bestemte tal.

Bente Juncker (CD):

Da CD's ordfører, hr. Bollmann, ikke kan være til stede, skal jeg sige følgende.

Boligbyggerilovforslaget indeholder som sædvanlig fastsættelse af de årlige kvoter for støttet byggeri, og der er som sædvanlig – kan man næsten sige – en stigning i de samlede kvoter.

Hvad den almennyttige kvote og andelsboligkvoten angår, er der tale om uændrede tal, medens der foreslås en stigning i antallet af ungdomsboliger, så denne kvote når op på 3.500 enheder, det højeste antal nogen sinde. Det er en stigning, som vi i CD er meget positive over for, fordi vi ved, behovet stadig er stort, selv om antallet af nybyggede ungdomsboliger de seneste fem år har været af en betydelig størrelse.

Samtidig hermed foreslås en mindre ændring af rammebeløbene på grund af den større efterspørgsel efter mindre boliger. Ændringen gælder både for almennyttige boliger og andelsboliger og medfører efter CD's opfattelse en fornuftig måde at udnytte midlerne på.

Ud over kvotefastsættelsen indeholder lovforslaget større medbestemmelsesret for lejerne i tilfælde, hvor der skal foretages udbedring af byggeskader. Jeg tror, der findes flere konkrete eksempler – jeg skal dog ikke komme ind på dem her – på, at projekterne har givet overraskende store huslejevohøjelser. Derfor er vi tilfreds med, at beboerne i højere grad inddrages i forberedelserne, således at økonomien for lejerne også bliver vurderet på et tidligt tidspunkt.

Den tredje del af forslaget indeholder tilskud til forsøg og forskning inden for det støttede boligområde. Det kan forhåbentlig medvirke

til, at vi i fremtiden undgår eller i hvert fald begrænser behovet for særlige hjælpeaktioner inden for denne sektor.

Centrum-Demokraterne kan tilslutte sig forslaget.

Pia Kjærsgaard (FP):

Boligministerens forslag leder tanken væk fra en borgerlig regering til en socialdemokratisk regering. Hvis det her skal være linjen for boligministerens virke, så må jeg sige, at Fremskridtspartiet ville ønske, at den tidligere boligminister var tilbage. Hans boligpolitik virkede i det mindste, som om den var mere borgerlig, end den kristelige boligministers politik gør.

Fremskridtspartiet kan selvfølgelig ikke støtte et forslag, der sætter kvoterne for almennyttigt boligbyggeri i vejret. Fremskridtspartiet kan heller ikke støtte et forslag, der kræver et millionbeløb til forskning i opførelse og drift af almennyttigt boligbyggeri. Ministerens almennyttige linje har givet Socialdemokratiet blod på tanden, og man mener, en yderligere kvoteforøgelse må være på sin plads. Begrundelsen ligger i, at der udbedres byggeskader med statsstøtte, som gør indhug i kvoten.

Det er i sig selv fantastisk, at der skal bruges så mange penge på udbedring af byggeskader, men der er selvfølgelig også involveret et selskab ved navn Bolind, hvis tilbudspriser ikke ser ud til at være de mest konkurrencedygtige i det her land. Pudsigt nok er socialdemokraterne dybt involveret i dette selskab, så priser og kvoter kommer således til at bide sig selv i halen.

Det er selvfølgelig i orden, at der i lovforslaget tilsigtes mere medbestemmelse for beboerne, når der skal gennemføres ekstraordinære opretningsarbejder eller udbedres byggeskader. Det er der da fornuft i. Det er blot synd, at ministeren sætter det ind i et forslag om at udvide antallet af almennyttige boliger.

Bedre bliver det ikke, når ministeren bibeholder kvoten for private andelsboliger på 4.000 i 1988. Det private skal vige for det offentlige. Er det virkelig borgerlig politik? Jeg undrer mig.

Der har været mange signaler fra denne regering, der viste tendenser til god socialdemokratisk politik, og en del er da også realiseret, f.eks. antallet af offentligt ansatte, der vokser og vokser. Nu har regeringen altså også overtaget bo-